

til denne Forsvarsplan, ville vi offre de der- til fornødne Penge. Jeg kan derfor selv- følgelig ikke Andet end stemme mod den af Flertallet foreslåede Dagsorden, men jeg maa paa den anden Side sige, at jeg ikke kan gaa ind paa det af det ærede Mindretal stillede Forslag om, at Sagen vises tilbage til Udvalget. Den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) udtalte igaar, at han ikke havde kunnet gaa med til det af et enkelt Medlem af Udvalget (M. P. Jensen) stillede Forslag om at opfordre Regjeringen til at nedsætte en blandet Kommission, fordi han betragtede det som en Falliterklæring. Jeg tilføjer imidlertid, at det forekommer mig rigtignok, at Udvalgets Flertals Betænkning nærmest er en Falliterklæring, og jeg ser ikke, at der saa kunde vindes Noget ved at vise denne Sag tilbage til dette Udvalg. Udvalget har selv sagt, at dette Forslag vil det ikke gaa ind paa. Det har selv sagt, at det ikke ser sig istand til selv at udarbejde noget Andet, og jeg ser derfor ikke — aldeles bortset fra, at Samlingen er saa langt fremstreden — hvilket praktisk Resultat der vilde vindes ved at vise Sagen tilbage til Udvalget, ligesom jeg da overhovedet betragter det som en meget mislig Sag at vise en Sag tilbage til et Udvalg, som har erklæret, at nu har det sagt sit sidste Ord. Derjom altsaa det Tilfælde kunde tænkes, at ingen af Dagsordenerne blev vedtagne, vilde jeg foretrække at stemme for Forslagets videre Fremme fremfor at sende det tilbage; men jeg agter at stemme for det af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) stillede Forslag om at opfordre Regjeringen til at nedsætte en blandet Kommission til denne Sags Behandling. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at det er den eneste Vej, som i Diebliffet staaar aaben. Jeg giver ham fuldstændig Ret i, at dersjom Regjeringen vilde imødefkomme de Fordringer, der paa forskjellige Punkter ere stillede fra Flertallets Side, eller rettere vilde søge at imødegaa den Kritik, der er fremfat over dens Plan, ved at fremkomme med et nyt Forslag, vilde det kun hedde sig, at det var et nyt Bevis paa Regjeringens Vælln og Samlen, et nyt Bevis paa, at vi endnu ingenlunde vare komne til Ginden, at Ingen kunde sige, hvor langt vi endnu havde at gaa. Jeg tror derfor, at dersjom der skal komme et Resultat ud af denne Sag, maa det ske derved, at de Sagtyndige og Repræsentanter for dette Things Flertal mødes i en Kommission, og at de der faae Leilighed til gjenfaldig, at fremkalde Udtalelser fra hin-

anden, gjenfaldig at stille deres Fordringer, gjenfaldig at kritisere disse. Jeg tror, at det er den eneste Vej, ad hvilken man i Diebliffet vil kunne vente at naae til et virkeligt Resultat i denne Sag, og jeg agter derfor at stemme for den nævnte Dagsorden. Hvor Saa eller hvor Mange der vil gjøre det, veed jeg ikke. At det ikke vil blive et Flertal, derom tør man jo betragte sig som forvisset. Men jeg haaber efter den Udtalelse, der fremkom igaar fra den høitærede Krigsminister, at selv om det kun bliver et lille Mindretal, der stemmer for denne Dagsorden, vil han tage under alvorlig Overveelse, om ikke dette skulde være den rette Vej til nu at fortsætte denne Sag.

Mourad: Behandlingen af denne Sag ligger jo under, at et Spørgsmaal om Fædrelandets Forsvar er blandet sammen med politiske Hensyn. Man har med Rette gjort opmærksom paa, at andre Steder bliver en saadan Sag som Fædrelandets Forsvar behandlet paa en anden Maade, at Partiernes der glemme alle deres Stridigheder og ene tænke paa Landets Vel, og man har sagt, at det var ønskeligt, at det Samme var Tilfældet her i vort Fædreland. Det stiller sig saaledes for mig, som jeg alt tidligere har sagt, at Grunden til, at vi i denne Henseende afvige, er den, at vi ikke her slutte os til det parlamentariske System, at Partikampen ikke faar Leilighed til at gjøre sig gjældende og udkæmpe Partiernes Mellemværende paa enkelte underordnede Punkter, og at den derfor breder sig som en Strøm ud over alle Anliggender. Børnet imod at blande politiske Partistridigheder ind i en Sag som denne, det eneste Væsen derimod er netop Parlamentarismen. Den høitærede Conseilspresident bemærkede, at naar Folkethinget ikke vedtog dette Forslag, naar det erklærede sig derimod, faldt hele Ansvaret paa Folkethinget, og dermed vaskede han sine Hænder. Jeg kan ikke anerkjende Rigtigheden af denne Opfattelse. Der er en Maade, hvorpaa en Minister vasker sine Hænder; det er, naar han gaar. Det er Maaden, hvorpaa han vasker sine Hænder. Men i det Diebliffet han bliver siddende, saa har han virkelig Ansvar for, at der ikke udrettes Noget; det kan man ikke komme fra, det vil staa fast. Den ærede Minister har jo alt nu i en Række af Aar arbejdet paa denne Sag; han bærer Ansvar for, at der ikke er kommet Noget ud af den — han og ene han. Det forekommer mig ogsaa at være et underligt Forlangende, at Flertallet skulde være kommet frem med visse bestemte positive Forslag. Flertallets Planer, hvad Flert-